

Madenlerin aranma ve işletilmesi hakkında kanun

(Resmî Gazete ile neşir ve ilânı : 23 . VI . 1942 - Sayı : 5139)

No.
4268

Kabul tarihi
17 . VI . 1942

BİRİNCİ MADDE — Asli ve sathi madenlerin aranma ve işletilmesi Maadin nizamnamesiyle bu kanun hükümlerine ve taşocaklarının işletilmesi Taşocakları nizamnamesine tabidir.

İKİNCİ MADDE — Tabii teşekkül neticesinde gerek yeryüzünde ve gerek yeraltında bulunan altın, gümüş, plâtin, civa, kurşun, demir, bakır, kalay, çinko, bizmut, kobalt, nikel, krom, arsinik, manganez, antimuan, alüminyum ve bunlara benzer madeni maddelerle kehribar, kükürt, şap, grafit ve her türlü maden kömürü, zift, petrol, asfalt, petrol ve petrole benzer diğer madeni maddeler, petrol istihsaline elverişli olmıyan asfalt yatakları, her nevi kıymetli taşlar, zımpara, lüle taşı, içinde borasitli maddeler bulunan muhtelif cisimler, kayatuzu, tabii tuzlu ve bakırlı sular, sıcak ve soğuk maden suları, manyezit, amyant, çimento yapılmasında kullanılan başhca maddeler (Bu maddeler çimento yapılmasında kullanılmak şartıyla), kibritiyeti hadit imalinde kullanılan piritli topraklar, madenli, alüminyumlu kumlar ve topraklar, turb, on sene müddetle istifade edilmemiş olan bakiye yığınları ve cüruf Maadin nizamnamesiyle bu kanun hükümlerine tabidir.

İçmeğe ve yıkanmağa mahsus olup halen mekşuf veya henüz keşfedilmemiş şifalı sıcak ve soğuk maden sularının rüsum ve temettü hisseleri vilâyet hususi idarelerine aittir. Hususi idareler bu suları doğrudan doğruya işletebilecekleri gibi, taliplerine işletme ruhsatnamesi vermek suretiyle ihale de edebilirler. Hususi idarelerce işletilmek istenmiyen veya ihale edilmeyenlerin rüsum ve temettü hisseleri vilâyetçe belediye veya köylere terkedilebilir.

Bu sulardan terkibi itibariyle kıymetli veya mevkii bakımından ehemmiyetli olanlar lüzum görüldüğü takdirde doğrudan doğruya Devletçe işletilebileceği gibi imtiyaz suretiyle taliplerine de ihale edilirler. Bu hususta 927 sayılı kanun hükümleri caridir. Bu kanunun neşrinden evvel gerek hususi kanunlarla ve gerek imtiyaz suretiyle hakikî veya hükmi şahıslara verilmiş olan haklar mahfuzdur.

İçmeğe ve yıkanmağa mahsus bütün sıcak veya soğuk şifalı maden sularının işletilmesi ve sıhhi murakabesi hususunda 1593 sayılı Umumî hıfzıssıhha kanununun hükümleri tatbik olunur.

Bu suretle her türlü tesisatın yapılmasından evvel Sıhhat ve içtimai muavenet vekâletine müracaat olunur.

Taşocakları, Taşocakları nizamnamesine uyularak vilâyetler tarafından taliplerine ihale ve nisfî ve mukarrer resimleri eskisi gibi vilâyet hususi idareleri tarafından tahsil olunur.

Çimento yapılmasında kullanılan maddelere ait taşocağı resmi Maliyece tahsil olunan çimento resminden ayrılarak her üç ayda bir hususi idarelere verilir.

Petrol istihsaline elverişli olmıyan asfalt yatakları hariç olmak üzere maden ve taşocakları hakkındaki hususi kanunların hükümleri mahfuzdur.

ÜÇÜNCÜ MADDE — Keşfolunan bir madenin ihale edilmesi için:

A) Tahmin ve takdir olunan kemiyet ve keyfiyetine ve haiz bulunduğu iktisadi ve fennî şartlara göre imtiyaz mevzuu teşkil edecek surette işletilmesi kabil olduğu;

B) Memleketin askerî icapları ve diğer yüksek menfaatleri bakımından bir mahzur olmadığı;

C) İşletilmesinin civarındaki madenlere ağır bir zarar vermiyeceği tesbit edilmek lâzımdır.

Bu maddeye göre işletilecek madenlerin ihalesi İcra Vekilleri Heyeti kararına bağlıdır.

İcra Vekilleri Heyeti, iktisadi ve malî şartları veya millî servetin korunması icaplarını gözönünde tutarak yukarıki şartların tahakkuk etmiş bulunması halinde dahi madeni bulana ihale etmeyip Devlet sermayesiyle teşekkül etmiş bir müesseseye veya böyle bir müessesenin iştirakiyle kurulmuş bir şirkete ihale edebilir. Bu takdirde madeni bulana, bu kanunun dördüncü maddesi hükmüne göre madeni bulma hakkında karşılık olarak, tazminat verilir.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Başkasına ihale edilen maden için madeni bulana verilecek tazminat şunlardan ibarettir:

A) Arama devresindeki masraflardan cevher satışı ile karşılanmayan kısım;

B) Nispi resme esas teşkil eden kıymetin (% 1/2 - 2) nisbetinde İktisat vekâletince takdir edilen aidat.

(A) bendinde gösterilen masraflar imtiyaz sahibi tarafından ihale kararının verilmesinden itibaren en geç üç ay içinde;

(B) bendinde gösterilen aidat her ay içinde inrar edilen miktara göre ay sonlarında tediye olunur.

Tazminatın miktarına dair ihtilâflar İktisat vekâletince hallolunur. Vekâlet kararına karşı Devlet şûrasına yapılan itirazlar imtiyaz muamelesinin neticelenmesini tehir edemez.

Tarafların rızasıyla bu aidatın defaten verilecek bir meblâğ mukabilinde veya hut diğer bir mukavele ile tasfiyesi caizdir. İmtiyaz sahibi tarafından tanzim ve İktisat vekâletince tasdik edilen işletme programına madeni bulan itiraz edemez.

Devletçe bilinmeyen ve kayıtlı olmayan bir maden, arama ruhsatnamesi alınmaksızın salâhiyetli makamlara haber verilir ve tetkik neticesinde bu madenin bir imtiyaz mevzuu teşkil edebileceği anlaşılırsa, haber verene Devlet hizmetinde bulunsa dahi İktisat vekâletinin teklifi ve İcra Vekilleri Heyetinin kararıyla bir ikramiye verilebilir. İhbarın ne suretle ve hangi makamlara yapılacağı ve ikramiyenin miktarı ve tediye şekli esasları İcra Vekilleri Heyetince tesbit olunur.

BEŞİNCİ MADDE — Maden imtiyaz sahipleri Hükûmetin müsaadesi olmadıkça işletmeğe mezun oldukları madenleri birbiriyle veya başka imtiyaz sahiplerinin madenleriyle birleştiremezler. Aksi takdirde birleştirilen madenlerin imtiyazları feshedilir. Yer altı servetlerinin himayesini ve rasyonel bir surette işletilmesini temin için imtiyazları muhtelif şahıslara verilmiş olsa dahi bir havza dahilindeki aynı cinsten madenleri birleştirmeye İcra Vekilleri Heyeti karar verebilir.

Bu suretle birleştirilmesine karar verilen madenlerin imtiyaz sahiplerine bir sene müddetli bir tebliğ ile keyfiyet bildirilir. Bu müddet içinde imtiyaz sahipleri birleştirme işini temin eyledikleri takdirde hiç bir resim ve harç alınmaksızın bu madenler tek imtiyaza bağlanır.

Birleştirmenin şekil ve şartlarında alâkalılar uyuşamazlarsa bunları da İcra Vekilleri Heyeti tâyin ve tesbit eder. İcra Vekilleri Heyeti tarafından tâyin edilen şekil ve şartlardan doğacak ihtilâflar birleştirme kararının tatbikını geciktiremez.

ALTINCI MADDE — Devletçe bilinen ve kayıtlı olan mekşuf madenlerle metruk sayılanlar ve ihalesi münfesih bulunanlar 2805 sayılı kanun mucibince tercihan Etibank'a yahut Hükümetin tesbit edeceği şekil ve şartlarla ehloian diğer hakikî veya hükmi şahıslara ihale olunur.

YEDİNCİ MADDE — Mekşuf madenler on beş yıl müddetle işletilmiyerek devamlı surette metruk bırakıldığı takdirde mekşuf olmıyan madenler hükümlerine tabi olur.

Elyevm mevcut mekşuf madenler için bu müddet kanunun neşrinden itibaren cereyan eder.

SEKİZİNCİ MADDE — A) Bir madenin münferiden veya müştereken işletme ve idaresini eline alan işletme ruhsatnamesi veya imtiyaz sahipleri, maden veya ocakların idaresine ait hususlar ile verilecek resmî mukarreratın tebliğ ve kabulü için madenin teslimi tarihinden itibaren üç ay içinde aralarından veya haricden salâhiyetli bir mesul müdür tâyin ile madenin veya ocakların bulunduğu mevki veya kaza veya vilâyet dahilinde bir ikametgâh göstermeğe mecburdurlar.

B) İkametgâh ve mesul müdür, hisselerin ekseriyetini temsil edenler tarafından gösterilir;

C) İşletme ruhsatnamesi veya imtiyaz sahipleri, mesul müdürün noterden tasdikli imzasını ve ikametgâhını gösterir bir vesikayı İktisat vekâletine göndermeğe mecburdurlar. İnhilâl vukuunda da bu hüküm tatbik olunur.

İşbu mecburiyetlere on beş gün mühletli yapılacak yazılı bir ihtarla rağmen riayet edilmezse ilk defasında elli liradan iki yüz elli liraya kadar hafif para cezası alınır. Tekerrürü halinde imtiyaz veya işletme ruhsatnameleri fesih ve iptal olunabilir.

D) Mesul müdürün maden veya ocak namına yaptığı masrafların ve muzaaf usulü üzere tuttuğu hesapların ekalliyetçe kabul edilmesi mecburidir. Ekalliyet ancak madenin idarî ve fennî muameleleriyle hesaplarını teferruatıyla ve fakat müdahalede bulunmaksızın teftiş ettirmek için masrafları kendilerine ait olmak üzere bir veya bir kaç murakıp tâyin edebilir;

E) Mesul müdür tâyini ve ikametgâh göstermek hususlarında hissedarlar ekseriyeti temin etmedikleri takdirde İktisat vekâleti, hissedarların gösterdikleri ikametgâhlarla mesul müdürler arasından birini seçerek usulüne göre ilân eder.

Kanun hükümlerine göre işletme ruhsatnamesi veya imtiyaz sahiplerine yapılacak her türlü tebligat mesul müdüre veya ikametgâhına Hukuk usulü muhakemeleri kanunu hükümleri dairesinde icra edilir.

Bu suretle vukubulan tebligat işletme ruhsatnamesi veya imtiyaz sahiplerinin her birine ayrı ayrı yapılmış sayılır.

DOKUZUNCU MADDE — Bir madenin işletilmesini temin için lüzumlu olduğu İktisat vekâletince tasdik edilen sahipli arazi ve binalar, 3710 sayılı kanun hükümleri dairesinde madenin bulunduğu vilâyet tarafından imtiyaz sahibi nam ve hesabına istimplâk olunur. İstimlâk bedeli ve bu husustaki masraflar imtiyaz sahibi tarafından ödenir. Vekâletin tasdikı, âmme menfaati kararı hükmündedir.

Bu arazi millî araziden ise İktisat vekâletinin teklifi üzerine İcra Vekilleri Heyetince parasız olarak madene tahsis olunur. Bu millî arazi üzerinde Devlete ait mevcut binalardan imtiyaz sahibi İktisat vekâletince tesbit olunacak kira mukabilinde istifade eder.

ONUNCU MADDE — İmtiyazlı madenlerin herhangi bir suretle Devlete intikal etmiş hisselerinin Devlet iştirakiyle işletilmesinde menfaat mevcut olmadığı İktisat vekâletince tesbit edilirse bu hisseler diğer istekli hissedarlara hisseleri nisbetinde devrolunur.

Bu hisselerin devrine mukabil imrar olunan madenden devredilen hisse nisbetindeki miktarına ait nispi resmin yüzde ellisini geçmemek üzere İktisat vekâleti tarafından tesbit olunacak bir meblâğ nispi resimle birlikte Hazineye ödenir.

İmtiyaz sahipleri Devletin kendilerine devrettiği hisseleri almak istemedikleri veya madeni işletmedikleri takdirde imtiyaz fesholunur.

ON BİRİNCİ MADDE — Madenlerin içinde ve dışında istihdam edilenlerin işletmeden dolayı uğrıyacakları kazalarda yaralananlara veya ölenlerin mirasçılarlarına hata ve kusur aranmaksızın aşağıdaki esaslara göre tazminat verilir:

A) Kazaya uğrıyarak ölenlerin mirasçılarında veya çalışma kabiliyetini tamamen kaybederek mâlûl kaldıkları hekim raporiyle tesbit edilenlere verilecek ilk tazminat 500 liradır.

B) Kazadan yaralananlardan çalışma kabiliyetini kısmen kaybettikleri hekim raporiyle tesbit edilenlere verilecek ilk tazminat 100 liradır.

A ve B fıkralarında yazılı tazminat mahkeme kararına hacet olmaksızın maden işletenler tarafından derhal ödenir.

Katî tazminat A ve B fıkralarında yazılı miktarlardan aşağı olmamak üzere hata ve kusur aranmaksızın mahkemece tâyin edilir. Mahkeme iki tarafın intihap edeceği birer ve mahkemenin seçeceği bir kişiden mürekkep bir vukuf ehli raporu üzerine bu miktarları tâyin eder.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı tazminat hiç bir vergiye tabi değildir.

Dâva kazadan zarar gören kimse veya ölenin mirasçıları tarafından açılabilceği gibi alâkadarlar tarafından talep vukuunda İktisat vekâleti tarafından da ikame olunabilir.

Bu dâvalara Sulh mahkemelerince sair dâvalara tercihan bakılır. Ancak vukua gelen kazanın cezai takibatı müstelzim olması halinde lüzum görülecek vukuf ehlinin yüksek maden mühendisleri arasından seçilmesi şarttır.

ON İKİNCİ MADDE — Kemiyet ve keyfiyetine ve tabi bulunduğu iktisadi ve fennî şartlara nazaran imtiyaz mevzuu teşkil edecek surette işlemesi kabil olmadığı Maadin fen heyetinin mazbatasıyla tesbit edilen madenler için, arama ruhsatnamesinde gösterilen hudutları ve bin hektarı aşmamak üzere taharri edene doğrudan doğruya İktisat vekâletince işletme ruhsatnamesi verilir.

ON ÜÇÜNCÜ MADDE — Mekşuf madenlerden olupta mahiyetleri itibariyle 11 nci madde mucibince işletme ruhsatnamesine tabi tutulan madenlerin işletilmesi için keyfiyet Resmî gazete ile ve madenin bulunduğu vilâyette intişar etmekte olan gazeteden başka mûtat vasıtalarla ve on beş günlük ara ile dört defa ilân edilir. Müracaat edenler, birden ziyade olduğu takdirde İktisat vekâletince en iyi işletebileceğine kanaat getirilen talibe işletme ruhsatnamesi verilir.

Bu gibi madenlerden yalnız linyit madenleri buldukları vilâyet veya beledi-

yelere ve köy sınırı içindeki linyit madenleri köy hükmi şahısları namına, İktisat vekâleti tarafından birinci fıkra mucibince vukubulacak müracaatlar üzerine tercihan veya doğrudan doğruya işletme ruhsatnamesi verilir.

Hususi idarelere verilecek ruhsatnameler vilâyet hududu, belediyelere verilecek ruhsatnameler kaza hududu dahiline makturdur.

Hususi idare ve belediyelerle köylerin işletecekleri bu madenlerin harita ve plânlarını tanzim ve işlerini kolaylaştırmak için İktisat vekâletince (Mevcut vesaitte göre) fennî yardımlar yapılır.

ON DÖRDÜNCÜ MADDE — Her işletme ruhsatnamesinin mevzuunu ancak bir cins maden teşkil eder. Tabii teşekkülleri itibariyle ayrı ayrı işletilmeleri mümkün olmıyan madenler ile birlikte işletilmeleri fennen ve iktisaden lüzumlu görülen madenler için bir işletme ruhsatnamesi verilebilir.

ON BEŞİNCİ MADDE — İşletme ruhsatnamelerinin müddeti beş seneden az, on seneden çok olamaz. Müddeti biten ruhsatnameler teçdit edilebilir.

ON ALTINCI MADDE — İşletme ruhsatnamesine tabi madenlerin işletme şartları İktisat vekâleti tarafından tesbit olunur. İşletme şartlarının yerine getirilmesine karşılık olarak, işletme ruhsatnamesi sahiplerinden İktisat vekâletince şartların ehemmiyetine göre miktarı beş bin lirayı geçmemek üzere bir teminat alınabilir. Vilâyet, belediye ve köylerden teminat istenmez.

ON YEDİNCİ MADDE — İşletme ruhsatnamelerinden yirmi lira harç alınır.

ON SEKİZİNCİ MADDE — Ruhsatname harçları ve teminatı tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde verilmez veya ruhsatnamesinin istihsaline müteallik muamele altı ay takip edilmez ise müracaat hükümsüz sayılır.

ON DOKUZUNCU MADDE — İşletme ruhsatnamesine tabi madenler kiraya verilemez.

İşletme ruhsatnamelerinin İktisat vekâletinin muvafakatiyle başkasına devri caizdir. Devir muamelesi, tarafların müracaati üzerine takrirleri alınarak İktisat vekâleti tarafından tescil edilir. Bu devir muamelesinde ruhsatname harcının yarısı alınır.

YIRMİNCİ MADDE — İşletme ruhsatnamesi ile istihsal olunacak maden cevherlerini maden yerindeki kıymet üzerinden % 1 nispi resim alınır.

Nispi resim vermeden madeni imrar edenlerden ilk defasında nispi resim üç kat olarak alınır. Tekerrüründe işletme ruhsatnameleri iptal ve verilmiş ise teminatları irat kaydolunur.

YIRMİ BİRİNCİ MADDE — Şartname hükümlerinden herhangi birisinin mücbir sebepler olmaksızın yerine getirilmemesi halinde tebliğ edilecek üç ay mühletli ihtarnameye rağmen yine şartnameye riayet edilmez ise işletme ruhsatnamesi iptal ve teminat alınmış ise irat kaydolunur.

YIRMİ İKİNCİ MADDE — İşletme ruhsatnamesi sahipleri işletmeyi fennî ve sıhhi şartlara uygun olarak tanzim etmeye mecburdurlar. Yapılacak olan teftişlerde görülecek noksanlar madende bu maksatlarla bulundurulacak bir deftere kaydedilir. Bu noksanların ikmal edilmediği mütaakıp teftişlerde anlaşıldığı takdirde ruhsatname sahibine üç ay mühletli bir ihtarname tebliğ olunur.

YIRMİ ÜÇÜNCÜ MADDE — İşletme ruhsatnamesi sahipleri, işletmeyi fennî bir surette izah eden raporu takvim senesinin ilk iki ayı zarfında İktisat vekâleti-

ne göndermeğe mecburdurlar. Tebliğ edilecek iki ay mühletli bir ihtarnameye rağmen raporu göndermez veyahut ruhsat müddeti içinde böyle bir tebliğin üç defa yapılmasına sebep olurlarsa işletme ruhsatnamesi iptal ve teminat irat kaydolunabilir.

YIRMİ DÖRDÜNCÜ MADDE — İhale olunan ve işletme ruhsatnamesi verilen madenlerin resimlerinin tahakkuku ve sair mumaleleri İktisat vekâletine aittir. İşletme ruhsatnamesi veya imtiyaz sahipleri madenden çıkarılan veya buna müteferri tezgâhlarda imal olunan eşyanın cevher, miktar, cins ve kıymetini bir yevmiye defterine kaydederek kendilerine verilecek nümunelere göre her ay birer icmalini İktisat vekâletine ve her senenin birinci ayında da geçen sene hasılatının defterini vilâyete vermeğe ve bu hesaplardan ve sair hallerden dolayı İktisat vekilligince her ne vakit teftiş ve tahkik olunmak istenilirse defter üzerinde doğru hesap göstermeğe mecburdurlar.

Hergün çıkarılacak cevherin miktarına dair tutulacak yevmiye defterinin sayfalarına sıra numaraları konulur ve noterlikçe, yahut vilâyet idare heyetince kaç sayfa olduğu işaret olunmak suretiyle ilk ve son sayfaları mühürlenir.

YIRMİ BEŞİNCİ MADDE — İkinci maddede yazılı madenlerin işletilmesi 60 yıl müddetle ihale olunur. Krom, zımpara gibi damar halinde olmayıp yağın halinde bulunan madenlerde bu müddet kırk yıldan az olmamak üzere İktisat vekâletince takdir edilir.

Madenler üzerindeki haklar İcra Vekilleri Heyetinin izniyle başkasına devredilebilir. Miras yoluyla da bu haklar intikal eder.

Devir suretiyle vukubulacak nakiller ilgililerin huzurunda Maden idaresince hususi deftere kaydedilmek suretiyle yapılır. Bu intikaller ve nakiller madenler hakkındaki hükümlerin yürütülmesini geciktiremez.

YIRMİ ALTINCI MADDE — Maden işletenler hasta olan ve kazaya uğrıyan işçileri parasız tedavi ettirmeğe mecburdurlar.

Bu maksatla hastanesi olmayan mahallerdeki madenler bir hasta odası ve ilk yardım vasıtalarını ihzar ederler. Yüzden beş yüze kadar işçisi olan madenler bir revir mahalli ve beş yüzden yukarı işçisi olan madenler yüz kişisine bir yatak hesabıyla hastane açmağa mecburdurlar.

Birbirine yakın olan madenleri işletenler müsterek bir hastane kurabilirler.

Tedavi altına alınanlardan işten dolayı hastalanmış veya kazaya uğramış olan işçilere almakta oldukları ücretlerin aşağıda yazılı olan miktarı verilir.

Yiyecekleri temin edilmek şartıyla hastane veya revirlerde tedavi edilenlerden:

a) Bekâr olanlara	% 25
b) Evli çocuksuz olanlara	% 50
c) Evli ve çocuklu olanlara	% 75

Çalışamayacakları günler için ayakta tedavi edilenlerden:

a) Bekâr olanlara	% 50
b) Evli çocuksuz olanlara	% 65
c) Evli ve çocuklu olanlara	% 80

YIRMİ YEDİNCİ MADDE — Maadin nizamnamesinin 6, 7, 18, 29, 52, 54, 55, 56, 57, 68, 69, 71, 73, 75, 76, 82 ve 99 ncu maddeleri ile bu kanunun üçüncü maddesinin B ve C bentleri ve 5, 6, 9 ve 11 nci maddeleri hükümleri işletme ruhsatnameleri hakkında da tatbik edilir.

YIRMİ SEKİZİNCİ MADDE — Maadin nizamnamesinin 1, 2, 3, 4, 5, 31, 32, 41,

45, 51, 61, 70, 77, 78, 87 ilâ 97 nci maddelerini ihtiva eden 9 ncu faslı ve 608 ve 3504 numaralı kanunlar mülgadır.

MUVAKKAT MADDE — Bu kanunun neşrinden evvel Taşocakları nizamnamesine tevfikân verilmiş olan manyezit, amyant, çimento, ve asfalt ruhsatnamelerinden mütevellit haklar mahfuzdur. Şu kadar ki, bunlar işletme bakımından bu kanunun işletme ruhsatnameleri hakkındaki hükümlerine tabidirler.

YİRMİ DOKUZUNCU MADDE — Bu kanun neşri tarihinden itibaren yürürlüğe girer.

OTUZUNCU MADDE — Bu kanun hükümlerini yürütmeğe İera Vekilleri Heyeti memurdur.

19 haziran 1942

<i>Cumhuriyet Reisliğine yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	18 . VI . 1942 ve 1/472
<i>Bu kanunun neşir ve ilânının Başvekilliğe bildirildiğine dair Cumhuriyet Reisliğinden gelen tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	19 . VI . 1942 ve 4/448
<i>Bu kanunun müzakerelerini gösteren zabıtların cilt ve sayfa numaraları</i>	:	Cilt Sayfa
	:	23 130
	:	23 150
	:	24 29:30,150,171:172,186:200,213:231,244
	:	25 69,78,83:87,140,154,218,227,240,467
	:	26 200:201,203,221,225:228